

ובק"ש אין פסיק לא בכ"י ולא בתל"ה. וכן איןו בחומרשים. [ועי' דרכי משה ל"מ ס"י קולות 7, ומפ"ז מקר"ס ג"כ ח"ה (פ) ס"י נב, ולעון מפר על הכל ס"י ז. מכל תנג' כל מカリ"ז מלך פרקוק כתג' צנמלן כל תנג'יס]. * **בשכמל'ו.** ליתא בלובלין של"א ותל"ה שהם ממהדורא קמא, עיין עמ' 106 ובמלואים לשם. ועי' לעיל עמ' 31 ולקמן 401 בהערה.

* **ויא"א פועל.** כן הוא בס' ר' הירץ, רוקח, ובע' חיים מלונדון, ובנוסחת הספרדים.

* **באותו בית הכנסת.** עי' חי אדם כלל לב סל"ג.

194

* **שבועות.** כתב מהרש"ס בಗליון שו"ע שלו בס"י הצד סעיף ג' על דברי ההגהה, "וain אומרים תחנון מתחלת ראש חדש סיון עד ח' בו, זהינו אחר איסרו חג." ז"ל {כן} הוא מנהג בחוץ הארץ, [אב]ל פה ירושלים טוב"ב [נווה]גין כל הקהילות [ספ]רדים ואשכנזים [שה] אין לומר תחנון [עד י"ג בו, והוא כן הלכה פסוקה שיש [לע]צרת תשולמיין כל שבעה, כדאיתא פ"ק דמגילה דף ה ע"א, ועיקරה בפרק ב' דחגיגת דף י"ז ע"א, ומנהג אבותינו תורה היא, וכן היא הלכה פסוקה בטור יו"ד סי' תקמ"ח, גם בשלהן ערוץ בסימן זה סעיף י"ג, דעתך יש לו תשולמיין כל שבעה. והאגודה פ"ב דחגיגת דף קעב ע"ד, הביא דברי ר' [אבי"ה ב]פ"ב דחגיגת דף י"ז ע"א, וסוף דבריו זה לשונו, ומשום הכי היה נהוג רבינו יואל הלוי לא ליפול על פניו בתקינה עד שבעה ימים אחר העצרת מהאי טעמא הוואיל ואסור בהשפך ותענית, עכ"ל. וכבר אמרו ר' ז"ל פ"יד דמסכת סופרים הלכה י"ח, [דמנג ותיקון] מבטל הלכה], וזה למבין שיודה על האמת. ומשום שאפשר שישאל השואל מי הוא ר' יואל הלוי לסמווך עלייו ועל מנהגו, על כן הסכמתי להודיע שהוא אחד מגודלי חכמי אשכנז אשר מימיהם אלו שותין, כמו שכותב בספר יוחסין דף קיד ע"א זהה לשונו, ר' אליעזר ממץ היה תלמידו של ר"ת, ובימיו היה רבי יואל הלוי חתן ר' בא"ן, והוא היה אבי רבי אליעזר המכרא ר' בא"ה וכו'.

הנזכר בפ"ב

* **בלבוש התכלת סי' קל"א.** ועי' במנוגים שבסוף הלבוש או"ח אות יד.
** **ויאמר דוד וגנו.** {מלולו פטוק זה לפכי נפלת הflies לרעהו נטעני ליוון לרנג'ס (מד' גאנ'ן למ"ד תל"ה דף גג. ז). ומלאג גס} בקשרו של"ה מסכת חולין (עמ' קלב מהד' י-ס) בשם עולת תמיד (אם שטרדים תמיד"א) סי' קלא. אבל איינו בסדרוי הקדמוניים, וגם הגרא"א הקפיד שלא לאמרו, עי' מעשה רב סי' מט. וכן הובא בפרק"ח בשם האר"י שלא לאמרו. וכ"כ בcpf החיקים סי' קלא סקל"ד. ועי' צלחות דאברהם עמ' שמז, ובڪירות האומ"ר מאמר א סי' יט. ולפי מש"כ בהערה הבאה שרחות וחנון שיך לבעל מיניה ומשלים הי"ט שמות, גם אין לאמרו שא"כ יש עשרים.

* **לפניך מלא.** בנוסח מהרש"ס אין תיבת "י"י"י" בין תיבת לפניך למלא, וכן ליתא בשל"א ובלבוש סי' קלא ובצוואת השל"ה בראש סדרתו (תע"ז, למרות שבפניהם הסדרור ישנו). וכן צ"ל לפי המספר שכתב מהרש"ס בבאוריות (עשר תיבות ומ"ב אותיות). אבל תיבת "י"י"י" נמצאת בפניהם בסדרור ר' הירץ משנת ש"ב, וכן נהוג היום. ולא מצאנו מי שהעיר על זה. והנה איתא בכל בו סי' י"ח (הובא גם בסדר היום) דמתקני והוא רחום בשני וחומיishi היו שלשה "קדמאות אמר עד אני מלך רחום וחנון כו", תנינא אמר עד אין כמוך כו', תלייתה אמר מתמן ולהאה, ובכולו מותחליין ברחום ומשיימין ברחום וככו" (ועי' במנחיו מהדו"ה מה"ק בחילופי גרסא). ולפי מקור ההוא רחום וחנון חטאתי שיך לבעל מיניה למחבר השלישי (ויש בזה חלוקי דעתות לדעתנו כבבמ"ז), וא"כ אין בו שם אדנות כדי לא לשנות מספר השמות, עיין לעיל עמ' 181 בבאוריות ובמלואים. אבל שם הביא רביינו דהס שני חלקים (למרות דהמתקנים היו שלשה לכל המקורות) והסתו הוא י"י אחד וכן